

Plan, saa antager jeg, at Udvalget heller ikke vil have Noget imod at gaae ind derpaa. Jeg er imidlertid ikke bemyndiget til at udtale Noget om denne Sag for Diebliffet; dens endelige Afgjorelse maa opsættes til 3die Behandling; men inden den Tid skal Sagen blive tagen under Overveielse i Udvalget. Med Hensyn til Christiansø har Ministeren kun udtalt som sin Anskuelse, at det var nødvendigt at Christiansø burde være befæstet. De Grunde, hvorpaa denne Anskuelse hviler, har Ministeren derimod aldeles ikke omtalt. Efter den Stemning, der tidligere har fundet Sted her i Thinget, navnlig i for, da Finantsloven blev behandlet, har jeg endel Grund til at troe; at den ærede Minister her ikke saa ganske i Overensstemmelse med Thinget i den Hensende. Det vilde være mig overmaade hjært — det kan vel ikke skee nu, men i alt Fald inden Finantsloven næste Gang bliver behandlet — hvis dette Spørgsmaal maatte blive omhyggeligere undersøgt, saaledes, at man virkelig i Realiteten kunde overveie, om man fremdeles burde bevilge Penge dertil eller ikke. De Bemærkninger, som af den ærede Rigsdagsmand for Bornholm (Sonne) ere anførte, forekomme mig ikke at have nogen særdeles stor Betydning; thi fordi den bliver forladt, vil ikke den første den bedste fremmede Magt kunne bemægtige sig den, og de Fæstningsværker, der findes der, ere vist neppe af en saadan Vigtighed, at de kunne gjøre denne Ø til en Plads af stor militair Vigtighed. Om der ogsaa maatte vedblive at være et Fyrtaarn og nogle Lodser, saa vil det dette dog ikke foranledige saa betydelige Udgifter, som for Diebliffet finde Sted.

Thoußen: Saavidt jeg forstod den ærede Drdsfører, udtalte han sig med Hensyn til de Fyr, hvis Opførelse den høitærede Marineminister har udtalt sig for, kun om Fyret ved Hjelmen, men ikke om Havnesfyret ved Alsens. (Drdsføreren: Det gjaldt det Samme). Den høitærede Minister har alene udtalt sig om Nødvendigheden af, at Opførelsen af dette Havnesyr ikke udsættes, og han har anført derfor i Særdeleshed een Grund, som ogsaa findes omtalt i Anmærkningerne til Finantsloven, at Tolbodbygningen i Alsens flygger for det nærværende Fyr, saaledes, at

det ikke kan sees fra den ene Side tilføes og altsaa ikke virke til den Nytte, det skulde; men, efterat Marineministeriet har overtaget dette Fyr, er der indtraadt en Omstændighed, som gjør det endnu mere nødvendigt, at dette Fyr snarest muligt ombygges og flyttes ud paa Havnehovedet. Man har nemlig paa den anden Side af Fyret opført en meget høi privat Bygning, som slutter sig ganske nær til Fyrtaarnet, og som flygger nu fra den nordvestlige og nordlige Side, og, da Tolboden flygger for den sydvestlige Side, kan man saaledes ikke see Fyret fra nogen af disse Sider, hvor man saa kommer fra, og det er meget uheldigt i et saa vanskeligt Forband som dette; derimod sees det af Bøstribene, som komme directe fra Narsund til Alsens. Jeg maa derfor paa det Barmeste understøtte den høitærede Marineministers Forlangende om, at dette Fyr opføres snarest muligt. Der er en mindre væsentlig Grund, som ogsaa kunde tale for, at Fyret bliver flyttet saasnart som muligt. Det er nemlig opført paa en gammel Portbygning, som ligger foran Byen ud mod Havnesiden. Denne Portbygning har nu en saa lav Gjennemførsel, at Postvoiposten ikke kan komme igjennem den; den kan slet ikke komme ud af Byen, men maa sætte Passagererne af inde i Byen; som følge deraf maa Passagererne spadserer ud til Havnen. Dersom nu Fyret kommer bort, og dette Taarn kan nedrives, som der har været Tale om, saa vil Posten kunne passere lige ud til Skibsbroen, hvor Passagererne kunne stige af ved den egentlige Skibsbro, som er belagt med Bræder, og ikke behøve at gaae denne Vej, over hvis Befæstethed i slet Veir der har været ført alvorlige Anker, skjøndt vel stærkere end de just have været grundede. Det er vel en mindre væsentlig Grund, men som dog ogsaa turde bidrage til, at Sagen kommer under nærmere Overveielse hos Finantsudvalget.

Marineministeren: Jeg har kun et eneste Ord endnu at fremsøre i Sagen om Fyrenes Lønding. Den ærede Drdsfører sagde, at den Meningsforskjellighed, som var mellem Udvalget og mig, bestod deri, at jeg var af den Mening, at det først behøvede at bekendtgjøres nogen Tid efter at Fyret var tændt;